

Солоха Д.В.

Донецький державний університет управління

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ МОНІТОРИНГУ ЗАКУПІВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕКОНОМІКО-ГОСПОДАРЧОМУ ПРОСТОРИ УКРАЇНИ

Наукове дослідження, основні матеріали якого наведені в даній статті, присвячене визначенню й дослідженню основних організаційних засад моніторингу закупівельної діяльності на теренах України. Зазначено, що згідно із чинним законодавством система закупівель досить ефективно реалізується на сучасному етапі розвитку суспільних відносин, але ще більшої прозорості й ефективності державні закупівлі набувають в умовах організації адекватного моніторингу цих процесів. Доведено, що однією з головних організаційних засад проведення моніторингу державних закупівель в Україні є розробка й прийняття нормативно-правових актів із питань проведення моніторингу публічних закупівель уповноваженими органами щодо упорядкування повноважень та встановлення процедур його проведення.

Проаналізовано закони України, які мають вагомe значення для забезпечення проведення громадського контролю та діяльності громадських організацій щодо проведення моніторингу державних закупівель. Практична реалізація цих законів забезпечує створення й впровадження інформаційних засад прозорості організації й проведення державних закупівель в Україні.

У роботі досліджено основні системоутворюючі організаційні засади формування ефективної системи моніторингу державних закупівель, зокрема систему фінансового контролю, забезпечення реалізації положень нормативно-правової бази – відповідних законів та підзаконних актів зазначеної проблематики, формування масштабного, адекватного вимогам часу й доступного інформаційного простору, потенціал реалізації досить широких можливостей й повноважень громадського контролю.

Відповідно до вимог чинного законодавства визначено головні завдання органів державного фінансового контролю щодо моніторингу закупівельної діяльності в Україні, встановлено основні процедурні потреби проведення моніторингу закупівель та деталізовано зміст підсумкових документів цього процесу.

Виокремлено й доведене значущість громадського контролю процесу державних закупівель через подальше впровадження в практику господарювання системи ProZorro.

Ключові слова: державні закупівлі, організаційні засади, законодавство, система, контроль, інформація, громадський контроль.

Постановка проблеми. Реформування вітчизняної економіко-господарської системи, подальша розбудова демократичних інституцій спонукала можновладців до впровадження в Україні системи прозорості закупівлі матеріальних цінностей суб'єктами господарювання, фінансування яких здійснюється за рахунок державного бюджету.

Згідно із чинним законодавством система таких закупівель досить ефективно реалізується на сучасному етапі розвитку суспільних відносин, але, як свідчить позитивний досвід [1], ще більшої прозорості й ефективності державні закупівлі набувають в умовах організації адекватного моніторингу цих процесів, отже, обрана тема дослідження, основні результати якого наведені в даній статті, є цілком своєчасною та актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Варто виділити ряд авторів, що приділили у своїх роботах увагу проблемам формування системи моніторингу закупівельної діяльності та її впливу на подальшу розбудову механізмів державного управління в Україні [2; 3; 6; 7; 9; 19].

Нами досліджено особливості формування системи моніторингу державних закупівель, спираючись, переважно, на досвід європейських країн [1]. Вагомий практичний інтерес із точки зору забезпечення прозорості державних закупівель, організації системи їх моніторингу становлять дослідження [3; 6; 7; 9], що нами покладено в основу теоретико-методологічної бази даного дослідження.

Але незважаючи на отримані практичні результати, достатню глибину наукової проробки, дане

питання залишаються, з одного боку, досить актуальним (про що йшлося вище), з іншого – високозначущим, оскільки стосується практично всіх прошарків суспільного розвитку.

Дослідження, матеріали якого представлені в даній статті, є складовою частиною науково-дослідної роботи, яка проводиться в Донецькому державному університеті управління.

Метою статті є визначення й дослідження організаційних засад моніторингу закупівельної діяльності в Україні.

Виклад основного матеріалу. На сучасному етапі розвитку економіко-господарських відносин на теренах України моніторинг закупівель являє собою дотримання учасниками закупівельного процесу законів України, підзаконних актів тощо у сфері публічних закупівель на всіх етапах цього процесу, який проводиться за допомогою систематичного спостереження та аналізу інформації через електронну систему публічних закупівель України ProZorro [4].

Моніторинг закупівель організує й проводить центральний орган виконавчої влади відповідного рівня, який реалізує національну політику в галузі державного фінансового контролю.

Таким органом є Державна аудиторська служба України, яка діє на підставі Положення «Про державну Аудиторську службу України», яке затверджене Постановою КМУ від 3 лютого 2016 року [10]. Згідно із чинним законодавством на неї покладені завдання державного фінансового контролю, які впроваджуються через реалізацію основних організаційних засад системи моніторингу закупівель.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» [11] до головних завдань органу державного фінансового контролю можемо віднести такі, як:

- реалізація державного фінансового контролю за здійсненням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів;
- правильність визначення потреби в бюджетних коштах та взяття зобов'язань щодо ефективного використання коштів і майна;
- дотримання принципу цільового використання бюджетних коштів;
- контроль за станом і достовірністю бухгалтерської звітності, обліку і фінансової звітності у міністерствах та інших органах виконавчої влади, державних фондах, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах і суб'єктах господарювання державного сектору економіки,

на підприємствах, в установах та організаціях, які одержують або одержували кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або використовують (використовували у періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно (підконтрольні установи);

- дотримання бюджетного законодавства;
- дотримання законодавства про державні закупівлі;
- контроль за діяльністю суб'єктів господарської діяльності незалежно від форми власності та видів діяльності, які не віднесені чинним законодавством до підконтрольних установ;
- реалізація судових рішень, ухвалених у кримінальному провадженні.

Упровадження моніторингу публічних закупівель на законодавчому рівні набуває більшої актуальності на цей час. На сьогодні реалізується Закон України про внесення змін до закону України «Про публічні закупівлі» [12], відповідно до якого моніторинг закупівель реалізує центральний орган виконавчої влади кожної сходинки владної вертикалі.

Моніторинг закупівель, відповідно до зазначеного закону [12], проводиться на всіх стадіях процедури закупівлі незалежно від строків проведення власне закупівель, укладення та виконання договору про закупівлю.

Дослідження літературних джерел [3; 6; 7; 8; 19] дозволило нам до основних процедурних потреб проведення моніторингу закупівель віднести такі:

- очікувана вартість товарів та послуг, які проходять закупку за процедурами відкритих торгів та конкурентного діалогу, дорівнює або перевищує 5 млн. грн., а робіт – 10 млн. грн.;
- очікувана вартість товарів, робіт і послуг, які проходять закупку за переговорною процедурою, дорівнює або перевищує 5 млн. грн.;
- товари і послуги закуповуються за рамковими угодами, очікувана вартість яких перевищує 5 млн. грн.;
- існує потреба перевірки відомостей про можливі порушення законів у сфері закупівель, які надійшли до органу державного фінансового контролю;
- інформація, яка була оголошена на веб-порталі Уповноваженого органу, присутня на авторизованих електронних майданчиках, або що міститься в єдиних державних реєстрах, не є достатньою для здійснення моніторингу процедур закупівель. Замовники зобов'язані протягом

п'яти робочих днів із дня отримання письмового запиту надати відповідну додаткову інформацію та/або завірені належним чином копії документів.

Реалізуючи контрольні функції, орган державного фінансового контролю може звернутися стосовно підтвердження (доказу) достовірності інформації, отриманої під час здійснення моніторингу відповідно до вимог Закону [11], до органів державної влади, підприємств, установ, організацій відповідно до їх компетенції.

Якщо виявлено порушення чинного законодавства під час проведення закупівель, відповідні органи державного фінансового контролю складають довідку, де відображають виявлені факти порушень, яку потрібно оприлюднити на веб-порталі Уповноваженого органу протягом двох робочих днів із дня її затвердження, та така довідка надсилається замовнику (порушнику).

Довідка надсилається також протягом двох робочих днів із дня її затвердження ініціатору звернення щодо здійснення моніторингу.

У зазначеній довідці міститься обов'язкова інформація:

- назва замовника, стосовно якого здійснювався моніторинг, його код ЄДРПОУ, місце знаходження (юридична адреса);
- характеристика предмета закупівлі та його очікувана вартість;
- унікальний реєстраційний номер оголошення про проведення процедури закупівлі, присвоєний електронною системою закупівель, та дата його оприлюднення на веб-порталі Уповноваженого органу та/або унікальний номер повідомлення про намір укласти договір та дата його оприлюднення на веб-порталі Уповноваженого органу;
- детальне описання порушень законодавства у сфері закупівель, які були знайдені за висновками моніторингу закупівель;
- рекомендації щодо дій із припинення виявлених порушень законодавства у сфері закупівель;
- час, упродовж якого замовником має бути надана інформація про стан/повноту врахування пропозицій та рекомендацій, викладених у довідці (не менше трьох робочих днів із дня оприлюднення довідки на веб-порталі Уповноваженого органу).

Замовником має бути надане повідомлення про стан/повноту врахування пропозицій та рекомендацій, викладених у довідці, має містити пояснення причин порушення законодавства під час проведення процедури закупівлі та заходи, розроблені та здійснені замовником для їх усунення.

У разі якщо замовник не надав інформації та/або документів, які вимагалися органом державного

фінансового контролю, або порушив часові обмеження, передбачені частинами четвертою та сьомою статті Закону [11], орган державного фінансового контролю приймає рішення про проведення перевірки закупівель замовником згідно з Законом України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» [11].

Таким чином, однією з головних організаційних засад проведення моніторингу державних закупівель в Україні є розробка і прийняття нормативно-правових актів із питань проведення моніторингу публічних закупівель уповноваженими органами щодо упорядкування повноважень та встановлення процедур його проведення.

Суспільство та влада мають контролювати процеси закупівель товарів, виконання робіт та надання послуг, які закуповуються (надаються) державними інституціями, органами місцевого самоврядування за рахунок відповідних (місцевих) бюджетів, та чому саме ці товари, роботи та послуги вважаються необхідними для суспільних потреб, яка є загальна вартість цих товарів, робіт та послуг, і чи законно, з дотриманням вимог чинного законодавства, зорганізуються й проводяться процедури закупівлі.

Для досягнення проведення прозорих закупівель та їх максимально ефективних результатів необхідно проведення чітко структурованого комплексного економічного аналізу та моніторингу функціонування системи публічних закупівель, задля досягнення чого потрібна реалізація основних організаційних засад впровадження «Стратегії реформування публічних закупівель в Україні» [13].

Головним завданням Стратегії реформування публічних закупівель («дорожньої карти»), яка затверджена Розпорядженням КМУ від 24 лютого 2016 року № 175-р. [13], є підвищення ефективності процесу закупівель та запобігання й подолання корупції у цій сфері за допомогою підвищення професійності працівників державних органів, служб і установ, що реалізують свої повноваження у сфері закупівель, здійснення заходів із запобігання та протидії корупції, впровадження механізму електронних закупівель та масштабної (активної) участі громадськості у проведенні моніторингу системи публічних закупівель.

Статтею 9 Закону України «Про публічні закупівлі» [12] визначено, що громадський контроль виконується за допомогою вільного доступу до всієї інформації стосовно публічних закупівель, яка має бути оприлюдненою відповідно до положень цього Закону щодо аналізу та моніторингу інформації, розміщеної в електронній системі закупівель, а також за допомогою інформування через електронну систему

закупівель або письмово органів, які мають право на здійснення контролю про виявлені порушення законодавства у сфері публічних закупівель та недоліки роботи електронної системи закупівель.

Основним нормативно-правовим актом, який покладено в основу реалізації прав громадян щодо здійснення громадського контролю, є Конституція України [5], якою передбачено, що єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Вагоме значення у проведенні громадського контролю мають також громадські організації. Діяльність громадських організацій регулюється Законом України «Про громадські об'єднання» [14].

До того ж, відповідно до ст. 36 Конституції України [5], громадяни України мають право на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення та захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законодавством в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про об'єднання громадян» [15] громадське об'єднання – це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів.

Відповідно до ч. 3 ст. 22 Закону України «Про об'єднання громадян» [15] органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування можуть залучати громадські об'єднання до процесу формування і реалізації державної політики, вирішення питань місцевого значення, зокрема, шляхом проведення консультацій із громадськими об'єднаннями стосовно важливих питань державного і суспільного життя, розроблення відповідних проектів нормативно-правових актів, утворення консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів при органах державної влади, органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування, у роботі яких беруть участь представники громадських об'єднань, тобто не виключенням є й участь в організації та проведенні прозорих й відкритих державних закупівель.

Вагоме значення для забезпечення проведення громадського контролю та діяльності громадських організацій щодо проведення моніторингу державних закупівель мають:

– Закон України «Про інформацію» [16], який регулює відносини стосовно створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації;

– Закон України «Про доступ до публічної інформації» [17], в якому зазначені порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, який міститься у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Практична реалізація цих Законів забезпечує створення й впровадження інформаційних засад прозорості організації й проведення державних закупівель в Україні.

Метою зазначених Законів є забезпечення прозорості та відкритості суб'єктів владних повноважень і створення механізмів реалізації права кожного на доступ до публічної інформації.

Дослідивши положення чинної законодавчої бази, практику функціонування учасників процесу закупівель, можемо визначити головні принципи інформаційних відносин:

- гарантованість права на інформацію;
- конфіденційність інформації;
- відкритість, доступність інформації, свобода обміну інформацією;
- достовірність, об'єктивність і повнота інформації;
- свобода вираження поглядів і переконань;
- правомірність одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації;
- захищеність особи від втручання в її особисте та сімейне життя.

Кожен громадянин має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав свобод і законних інтересів [17].

Через те, що в сучасному інформатизованому світі будь-яка інформація в цілому й інформація стосовно предметів закупівлі, обрання різновидів процедур закупівлі, договорів про закупівлю зокрема, та інша інформація, яка може пов'язуватись із процедурами публічних закупівель, є загальнодоступною, можливості громадського контролю в цій сфері значно розширились.

На даному етапі розвитку економіко-господарчих відносин в Україні веб-портал Уповноваженого органу з питань закупівель забезпечує створення, зберігання та оприлюднення всієї інформації про закупівлі, проведення електронного аукціону, автоматичний обмін інформацією

і документами та користування сервісами з автоматичним обміном інформацією, який доступний за допомогою мережі Інтернет.

Громадський контроль як засіб забезпечення законності в діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування істотно відрізняється від інших різновидів контролю, що здійснюється на теренах України.

Така відмінність проявляється насамперед у тому, що всі суб'єкти громадського контролю виступають від імені громадськості, а не держави. Контрольні повноваження громадськості зазвичай не мають юридичної сили, а рішення за результатами перевірок мають рекомендаційне значення.

Громадський контроль має особливість стосовно запобігання порушенням у сфері державного управління за допомогою засобів суспільного впливу.

До того ж громадські організації можуть звертатись до контролюючих органів із зазначенням порушень діючого законодавства для того, щоб привернути увагу на дослідження фактів щодо використання цієї інформації в процесі реалізації ними повноважень, визначених чинним законодавством.

Громадяни мають вільний доступ до публічної інформації, яка надається декількома шляхами систематичного та оперативного оприлюднення інформації, зокрема:

- в офіційних друкованих виданнях;
- на офіційних веб-сайтах у мережі Інтернет;
- на єдиному державному веб-порталі відкритих даних;
- на інформаційних стендах;
- будь-яким іншим способом;
- надання адресної інформації за запитом на інформацію.

Однак, виходячи з певних обставин, доступ до деяких видів інформації є обмеженим, сьогодні виділяють такі різновиди інформації:

- конфіденційна інформація – інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов;
- таємна інформація – інформація, розголошення якої може завдати шкоди особі, суспільству і державі. Таємною визнається інформація, яка містить державну, професійну, банківську таємницю, таємницю досудового розслідування та іншу передбачену законом таємницю;
- службова інформація – інформація, передбачена для використання в межах певної організації, відомства, установи тощо.

Через те, що доступ до такої інформації передбачає певні обмеження, доволі часто це стає способом зловживання від учасників ринку публічних закупівель, особливо якщо це стосується конфіденційної інформації.

Потрібно зазначити, що громадський контроль є важливим через те, що державні органи, приватні аудитори та громадські організації можуть моніторити різні, але однаково важливі аспекти публічних закупівель.

Одним із важливих нормативно-правових актів, які регулюють питання практичної реалізації громадянами України наданого їм Конституцією України [5] права вносити в органи державної влади, об'єднання громадян відповідно до їхнього статуту пропозиції про поліпшення їхньої діяльності, викривати недоліки в роботі, оскаржувати дії посадових осіб, державних і громадських органів, є Закон України «Про звернення громадян» [18].

Закон України «Про звернення громадян» [18] забезпечує громадянам України можливість для участі в управлінні державними і громадськими справами, для впливу на поліпшення роботи органів державної влади й місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, для відстоювання своїх прав і законних інтересів та відновлення їх у разі порушення.

Згідно із цим Законом [18] до рішень, дій або бездіяльності, які можуть бути оскаржені, у сфері управлінської діяльності, за результатами яких можуть виникнути такі наслідки:

- 1) порушено права і законні інтереси або свободи громадянина (групи громадян);
- 2) створено перешкоди для здійснення громадянином його прав і законних інтересів або свобод;
- 3) незаконно покладено на громадянина будь-які обов'язки або його незаконно притягнуто до відповідальності.

Інструментом моніторингу публічних закупівель, який був зовсім нещодавно впроваджений в практичну діяльність та є досить важливим у виконанні функції громадського контролю, виступила система «ProZorro».

Це моніторинговий портал, де кожен учасник системи (постачальник, замовник, контролюючий орган, громадянин) може забезпечити зворотній зв'язок державному замовнику або постачальнику, обговорити та оцінити умови конкретної закупівлі, проаналізувати закупівлі окремого державного органу чи установи, підготувати та подати офіційне звернення до контролюючих органів тощо.

За допомогою цього порталу громадські активісти та ЗМІ мають можливість обговорити

конкретний тендер із потенційними та наявними постачальниками, дізнатись їхню експертну думку про правильність формулювань у тендерній документації, отримати професійну експертизу й інше.

Портал «ProZorro» сьогодні активно використовується громадськими організаціями та іншими зацікавленими особами для попередження правопорушень або їх усунення та притягнення винних осіб до відповідальності.

Більшість правопорушень виявляються за допомогою роботи громадських активістів.

Через відкритість інформації з'являється можливість аналізувати помилки інших суб'єктів закупівельної діяльності та не допускати порушень законодавства інших замовників, а також це превентивний засіб учинення правопорушень.

Реалізація засад громадського контролю закупівельної діяльності в Україні реалізується за допомогою модуля BusinessIntelligence (BI).

BI – це модуль аналітики, який діє у відкритому доступі. За його допомогою всі охочі мають необмежений доступ до абсолютно всіх даних системи закупівель ProZorro.

Модуль дає змогу виконувати аналіз у будь-яких розрізах інформаційної площини, шукати та відфільтровувати, досліджувати історію функціонування й розвитку постачальника, замовника, дослідити, які групи товарів купувались, у яких обсягах та за якою ціною, які були скарги тощо.

Замовники і учасники процедур закупівель та Уповноважений орган повинні сприяти залученню громадськості до здійснення контролю у сфері закупівель відповідно до законів України «Про громадські об'єднання» [14], «Про інформацію» [16].

Вказане положення забезпечує гарантію для всіх охочих громадян проводити громадський контроль й здійснювати моніторинг та аналіз проведених замовниками закупівель.

Громадяни і громадські організації та їхні спілки не мають права втручатися у процедуру закупівлі, це є важливим принципом ведення господарської діяльності. Однак вони можуть здійснювати функції моніторингу закупівель, і це є важливим фактором для запобігання вчинення порушень та подолання перешкод у веденні чесної підприємницької діяльності.

Висновки. Дослідивши сучасний стан, законодавче та інформаційне забезпечення, теоретичну складову частину організації ефективної закупівельної діяльності в Україні, можемо зробити певні узагальнення й висновки.

Організація закупівельної діяльності, з одного боку, є досить визначеним процесом – складовою частиною суспільного розвитку економічної системи, з іншого – досить складним процесом, оскільки пов'язана з певною стабільністю закупівель, достатніми обсягами як товарної маси так й грошових потоків, тому для забезпечення ефективності цього процесу слід враховувати багато факторів як об'єктивного, так і суб'єктивного характеру.

Отже до основних організаційних засад моніторингу закупівельної діяльності в економіко-господарчому просторі України віднесемо систему фінансового контролю, забезпечення реалізації положень нормативно-правової бази – відповідних законів та підзаконних актів зазначеної проблематики, формування масштабного, адекватного вимогам часу й доступного інформаційного простору, реалізацію досить широких можливостей і повноважень громадського контролю.

Подальші дослідження даного питання важливо сконцентрувати на багатовекторному дослідженні кожної зазначеної вище складової частини, яка формує цілісну систему організаційних засад державних закупівель, що дозволить побудувати єдиний ефективний механізм організації закупівельної діяльності в Україні.

Список літератури:

1. Аналітична записка SIGMA № 26. Державні закупівлі. Організація функцій центральних органів у сфері державних закупівель. URL : <http://www.sigmaxweb.org/publications/Central-Functions-Public-Procurement-2013-UA.pdf>.
2. Горник В.Г. Пріоритети державної стратегії забезпечення конкурентоспроможності економіки України. *Інвестиції: практика та досвід*. Чорноморський національний університет імені Петра Могили: ТОВ ДКС Центр, 2011. № 7. С. 72–75.
3. Дуброва Я.А. Моніторинг публічних закупівель. URL : <https://e-tender.ua/news/monitoring-publicnih-zakupivel-77>.
4. Електронна система публічних закупівель України ProZorro. URL : <https://prozorro.gov.ua/>.
5. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254/96 // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/go/254k/96-вр>.

6. Мальчик М.В., Оплачко І.О. Ефективність функціонування системи публічних закупівель «Prozorro» в площині забезпечення сталого розвитку регіонів. *Децентралізація публічного адміністрування в умовах інтеграції України до Європейської спільноти : проблеми та перспективи*. Сєвєродонецьк : вид-во СНУ ім. В. Даля, 2017. С. 159–163.

7. Мальчик М.В., Оплачко І.О. Особливості функціонування електронної системи публічних закупівель Prozorro в умовах децентралізації влади. *Децентралізація влади, проведення реформ в Україні. Сучасний стан та проблеми підготовки кадрів для об'єднаних територіальних громад: матеріали I Міжнар. наук.-метод. конф.* Рівне : Волин. обереги, 2017. С. 38–41.

8. Моніторинг публічних закупівель DoZorro. URL : <http://dozorro.org/>.

9. Письменна М.С. Державний аудит та аналіз публічних закупівель: теорія, методологія та практика : монографія. Київ : «Центр учбової літератури», 2017. 452 с.

10. Положення «Про державну Аудиторську службу України». URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016>.

11. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні : Закон України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12>.

12. Про публічні закупівлі : Закон України від 25 грудня 2015 року № 922-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19/print>.

13. Про Стратегію реформування системи публічних закупівель («дорожню карту») : розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/175-2016>.

14. Про громадські об'єднання : Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI // База даних «Законодавство України» / ВР України. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>.

15. Про об'єднання громадян : Закон України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/2460-12>.

16. Про інформацію : Закон України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/2657-12>.

17. Про доступ до публічної інформації : Закон України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/go/2939-17>.

18. Про звернення громадян : Закон України. URL : <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/393/96-вр>.

19. Шатковський О.П., Яременко С.О. Коментарі до законодавства України про публічні закупівлі. URL : http://eupublicprocurement.org.ua/wp-content/uploads/2017/01/PPL-Commentary_2017_UKR.pdf.

Solokha D.V. ORGANIZATIONAL BASIS FOR MONITORING PROCUREMENT ACTIVITIES IN THE ECONOMIC AND ECONOMIC SPACE OF UKRAINE

Scientific research, the main materials of which are given in this article, is devoted to the definition and study of the basic organizational principles of monitoring procurement activities in Ukraine. It is noted that according to the current legislation, the procurement system is quite effectively implemented at the present stage of development of public relations, but even greater transparency and efficiency of public procurement become in terms of adequate monitoring of these processes. It is proved that one of the main organizational principles of public procurement monitoring in Ukraine is the development and adoption of regulations on public procurement monitoring by authorized bodies to streamline the powers and establish procedures for its implementation.

The laws of Ukraine, which are important for ensuring public control and the activities of public organizations to monitor public procurement, are analyzed. The practical implementation of these laws ensures the creation and implementation of the information framework for the transparent organization and conduct of public procurement in Ukraine.

The main system-forming organizational bases of formation of effective system of monitoring of public procurements, in particular, system of financial control, maintenance of realization of provisions of normative-legal base - the corresponding laws and by-laws on the specified problems, formation of large-scale, adequate time requirements and accessible information space are investigated. rather wide possibilities and powers of public control.

In accordance with the requirements of current legislation, the main tasks of public financial control bodies for monitoring procurement in Ukraine are identified, the main procedural needs for monitoring procurement are established and the content of the final documents of this process is detailed.

The importance of public control over the public procurement process through further implementation of the ProZorro system has been highlighted and proven.

Key words: public procurement, organizational framework, legislation, system, control, information, public control.